

Velika noč - Dnevna maša

Pirniče, 16. april 2017

»Kristus je vstal. Za nas.«

Dragi bratje in sestre!

Evangeljski odlomek maše velikonočnega dne se začne s presenetljivim odkritjem, ki ga je doživela Marija Magdalena, ko se je zarana tistega dne, prvega po prazniku pashe, ustavila pred Gospodovim grobom. Kamen, ki so ga v petek, po žalostnem Učenikovem pogrebu, zavalili pred grob, ni bil več na svojem mestu. Grob je bil odprt.

Ni bil odprt zaradi Jezusa; on bi lahko prišel iz groba tudi pri prislonjenem kamnu. Odprt je bil zaradi nas. Zato, da bi, sprva Marija Magdalena, apostoli in končno vsi mi spoznali, da Gospod s svojim vstajenjem odpira grobove. Tudi naše grobove, bratje in sestre.

S svojim vstajenjem nam sporoča, da zanj še tako težek kamen, ki zapira človeški grob, ne more biti ovira.

Kaj so, bratje in sestre, kamni, ki zapirajo naše grobove? Kdaj so to predsodki, ki nam preprečujejo, da bi storili nekaj zase, pomisleki, kaj vendar bodo rekli ljudje. Kdaj so to krivice, ki jih ne moremo odpustiti; rane, ki nam preprečujejo, da bi zaupali in se iskreno predali v ljubezni. Kdaj so to naši grehi, ki nas težijo in nam krivijo vrat, da ne upamo več pogledati v oči. Kdaj je to obup, ki se nam vsiljuje in nam govori, da se nič več ne da spremeniti.

Jezus, predragi, odpira te naše grobove. Sklanja se nadnje in nam ponuja roko, da nas dvigne iz groba in potegne s seboj v življenje.

Vzhodna ikonografija pozna motiv, ki izhaja iz teoloških razmišljanj svetega Efrema Sirskega, enega največjih cerkvenih očetov in teologov antične Cerkve.

Vstali Kristus se spušča v predpeklo in iz groba potegne naša prastarša, Adama in Evo, da bi ju povedel k Očetu.

Ikona ne predstavlja Kristusa v trenutku, ko zapušča grob, ampak v trenutku, ko se pogreza vanj. Kristus ne vstaja iz groba kot zmagovalec, ki se je rešil smrti in potem pobegnil. Gospod namreč ni premagal smrti zase. Veličina Kristusovega vstajenja je v tem, da je vstopil v kraljestvo teme, kjer sta bila ujeta Adam in Eva, se pravi vse človeštvo, in osvobodil človeka smrti in strahu, v katerega ga smrt vklepa.

Dragi bratje in sestre!

Želim vam, da bi se tudi vas velikonočna skrivnost dotaknila s svojim osvobajajočim sporočilom. Jezus je vstal in zdaj k vstajenju kliče tudi nas. Ponuja nam roko, da nas dvigne iz naših grobov in podari možnost novega začetka. Sprejmimo jo.

Vsem vam in vašim najdražjim želim, vesele velikonočne praznike in miru ob spoznanju, da je z Jezusom tudi kamen od našega groba odvaljen. Amen.